

Подслаждане и -дene, sn. l'édulement *f*; || *Chim.* la dulcification; || (*съ медъ*), *Méd.* la mulsion.

Подслаждителенъ, adj. dulcifère.

Послушевамъ, va. épier, moncharder.

Подсмивамса, vr. sourire, rire sous cape, polissonner, signer; || *pop.* rioter; || (*подъ мустакъ*), *fam.* ricaner.

Подсмиване n и -мивка, f. le sourire et souris, la polissonnerie, le visa; || *fam.* le ricanement et -canerie *f*.

Подсмивателъ, adj. ricaneur.

Подсмивачъ, ка, s. rioteur, ricaneur, euse.

Подсмъркачъ, ка, s. renifleur, euse.

Подсмърчамъ (съ носъ-тъ), vn. renifler.

Подсмърчане, sn. le reniflement et reniflerie *f*. [Archit. le stylobate.]

Подстълпие (подлога подъ стълпу), sn.

Подстригвамъ, va. tondre; || (*коса*), étager.

Подстъпъ (при навалване), sm. Milit. le cheminement. [bassinet.]

Подсыпъ (на пушка), sm. l'amorce *f*, le

Подсъжкуване (отъ ритане), sn. Vétér. la nerf-férule.

Подсъденъ и -съдилничентъ, adj. sc. justifiable, ressortissant à.

Подсъдна областъ, sf. le ressort.

Подтвърдене, sn. la confirmation, ratification *f*.

Подтвърдителъ, adj. confirmatif; || -лино, avec confirmation. [native *f*.]

Подвърдително прѣложене, sn. l'affir-

Подтвърдявамъ, va. confirmer, ratifier.

Подтърбушенъ (ремъкъ), sm. la sous-ventrière. [telline.]

Подтърнична тръба, sf. plante, la mosca-

Подусть, sm. poisson, la nase.

Подучвамъ, va. apostrer.

Подучване, sn. la remontrance.

Подушевамъ, vn. sentir, 'halener; 1. (*отъ далечъ*), subodorier; 2. (*нѣцо*), avoir vent de, *m*; 3. (*тайностъ*), fig. éventer la mine.

Подушеване, sn. l'odoration *f*, olfaction *f*.

Подушителентъ, adj. Anat. olfactif.

Подхапакъ, sm. les rafraîchissements *m*.

Подхапка, sf. la colâtion, le déjeuné; 1.

(*съ месни ъстия*), déjeuner à la fourchette;

2. гощавамъ съ -ки, *va.* lanterner;

3. права —, *vn.* déjeuner; 4. потрѣбътъ за —, le déjeuné.

Подхвъркамъ (отъ една дума на друга), va. *fam.* papillonner.

Подхвърлевамъ и -лямъ (подкопъ), va. faire jouer; 1. (*подигравателно писмо срѣцо нѣкого*), placarder; 2. (*доказателства*), fig. forcer dans les retranchements *m*; 3. -са, vr. palpiter; 4. (*на въздухъ*), sauter; 5. който са -ла, palpitant, *adj.*

Подхвърлеване и -ляне, sn. la palpitation, le saut.

Подцѣпване, sn. Anat. la scissure, 1. (*на*

конско капъто), la seime; 2. (*отзадъ на конъ*), entr'ouverture *f*; 3. (*на кожа*), Méd. les rhagades *f*; 4. pl. -nea (*на конско колѣно*), Vêter. les râpes *f*.

Подцѣпната кожица (до поктиетъ на чобъкъ, жило), sf. l'envee *f*.

Подцѣпень (отзадъ), adj. entr'ouvert.

Подчелостенъ, adj. Anat. sous-maxillaire. Подчиненность, sf. la sujexion, subordination *f*. [condaire.]

Подчиненъ, adj. subordonné, sujet à, se-Подчинявамъ, va. subordonner.

Подшиване (съ платно), sn. l'entoilage *m*.

Подшипникъ (конски ремъкъ), sm. la sous-gorge.

Подшипнеръ, sm. Mar. un second.

Подырнци, sm. pl. la suite.

Подырн iota, sm. la suite.

Подыренъ, adj. dernier.

Подыръ и -ръ, adv. puis; || prép. après, passé; || на —, à la suite de.

Поезия (нѣспонойство), sf. la poesie; 1. (*нѣспоноеие*), le poème et poëme; 2. малка испанска —, le romancéro; 3. (*въ почесть на зачѣтие Богородицы*), le palinod.

Поемамъ, va. saisir; || (*въ театъ ложа*), s'abonner.

Поемане, sn. la location, la prise.

Поемна карета, sf. fig. le sapin. — калиска, sf. voiture de place, *f*.

— плата (*ради зимики*), sf. le cabage. **Поемни, adj.** locatif, mercenaire, de louage. — или тайнъ убийцъ, sm. un sicaire.

Поемникъ,ница, s. preneur, euse; mercenaire sc, stipendié, hôte *m*; || (*на къща*), sc. locataire; || отъ —, sc. sous-locataire.

Поемни говоры, sm. pl. cahier des charges, *m*.

Поемъ, sm. le loyer, la location, le louage, le bail; 1. Jur. la conductioн; 2. (*къщенъ*), le loyer; 3. давамъ или зимамъ съ —, valouer; 4. даване съ —, la louage, la location; 5. даваса съ —, v. imp. elle se loue; 6. давачъ съ —, loueur, bailleur, euse; || Jur. locateur, trice; 7. даване часть отъ зето съ —, la sous-location; 8. давамъ съ — часть отъ зета съ — къща или зимамъ съ — у главна поемника, va. sous-louer; 9. давамъ съ — поемна ладия, va. sous-fréter; 10. изново хващамъ или пакъ давамъ съ — и давамъ съ — земено съ —, va. relouor; 11. отричамса — тъ, vr. donner congé; 12. конъ съ —, *fam.* le locatis.

Поетизиравамъ, vn. poétiser.

Поетически, adj. poétique; -ски, -мент; || права —, va. poétiser.

— рѣчникъ, sm. le gradus ad Parnassum.

Поеть (нѣспоноецъ), sm. un poète.